

ஸ்தானத்தின் : ஸ்தாவும் சிமூவும்

(அ) காலனைகளுடையும் ஹுமியுடையும் அதிபத்யமுனைவங்கள் ஶூபார்ஷயுடை (ஸஹானத்து) அலிகாரமென்று விஶුவு வூர்த்துள் அதிகாரிகளுடை. அது அல்லாஹு மாதமாகன். அவன் தன்றே அடிமகச்சுக்கு கண்ண செய்யுந்திடு வேண்டி தான் உதேஶிமன்னவர்க்கு ஶூபார்ஷ செய்யான் அனவடிக்கணன். அப்போல் பலத்தில் அவன் தன்ன ஸஹானத்து செய்ததை போலெயாயி. அவன்கீழடக்கத்தில் ஸஹானத்து செய்யுந்தவர்க்கு அதிகாலத் தொகையிடும் நிரதேஶவும் கிடிய ஶேஷம் மாதமே ஸஹானத்து செய்யான் காலியுக்கடில்லை.

வப்புவெவாராயகர் குறைந்த ஶிர்க்கு கலர்ந்த ஸஹானத்திடு விதலுமான் ஹூ ஸஹானத்து. . அது நிரத்துக்கமாய ஜத்பந்தை விஶුவு வூர்த்துளிலுடை அல்லாஹு தலைப்புயுந்து காலன். அல்லாஹு பரியுன:

وَاتَّقُواْ يَوْمًا لَا تَجِزِّي نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ

وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ

ஏராசிக்கும் மருாராசிக்கு வேண்டி ஒன்பகாரவும் செய்யான் படிக்கத், ஏராஜில் நினங் ஒது பொய்யுகித்தவும் ஸ்ரீகாரிக்கப்போடாதத், ஏராசிக்கும் ஒது ஶூபார்ஷயும் பியோஜநப்போடாதத், அறிக்கும் ஒது ஸஹாயவும் லட்சிக்காதத் ஒது திவங்குதை (நூய் வியியுடை திவங்குதை) நினைவு ஸுக்ஷிக்கக்கடியும் செய்யுக். (2:123)

يَتَأْكُلُهَا الَّذِينَ ءَامَنُواْ أَنْفَقُواْ مِمَّا رَزَقَنَّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبْعُغُ فِيهِ وَلَا خُلَةٌ وَلَا

شَفَعَةٌ وَالْكَفِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ஸ்தாவுவிஶாஸிக்கு, கையவிழுக்குமோ ஸ்தாவுவிஶாஸிக்கு நடக்காதத் தை திவங்குதை வகைத்துக்கூடிய முயாயி, நினைவுக்கு நாம் நஞ்சியிட்டுக்கூடியதில் நின் நினைவு செலவழிக்கவின். ஸ்தாவுவிஶாஸிக்கு தனையாக்கு அகைமிக்கர்.(2:254)

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ تَحَافُونَ أَنْ تُحْشِرُواْ إِلَى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِلَّهِ وَلَا شَفِيعٌ

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

தன்னாலை ரக்ஷிதாவிக்குலைக்கு ஒழுங்கு கூடப்போடுமென் யெப்போடுந்தவர்க்கு ஹது (திவங்குதை) முவேந நீ தாக்கீத் நஞ்சுக்கு. அவன் புரிமை யாதொகு ரக்ஷாயிகாரியும் ஶூபார்ஷக்கும் அவர்களில். அவர் ஸுக்ஷமத பாலிக்கங்காராய்க்காா.(6:51)

ص

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ الْسَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةٍ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا

تَذَكُّرُونَ

தீர்ப்புயாயும் நினைவுடை ரகசிதாப் அறகாசானங்களையும் இமிரெயயும் அதற்கிடையிலாயி ஸுஷ்டிக்கையும், பின்கீட் காரைங்கள் நியந்திச்சூக்காள்க் கிளிமாஸாங்கத்தாவுக்கையும் செய்த அல்லாஹுவாக்கன். அவன்று அவனவாட்டிக் கேள்வுகளைத் தொடர்ந்து ஶூபார்ஶக்காரங்கள் ஶூபார்ஶ நடத்துநடத்தி. அவனதை நினைவுடை ரகசிதாவாய அல்லாஹு. அதிகான் அவனை நினைஶ் அறாயிக்கக் கூடிய பின்திச்சூ மாண்புவது? (10:3)

அதாயத், அல்லாஹுவினை கூடாதை ஒரு ஶூபார்ஶக்காரங்கள் அடிமக்கிலெல்லான் அவன் அனியிக்கையான். மிகுஷ், அவன் தன்று வாஸமாக்கி கடன் செய்யானதே அவனதை அவனவுடையில் கேள்வுகள் கூடாதை அவனவாட்டிக்கையான். அல்லாஹு பரியுன.

مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ

அவன்று அவனவாட்டிக் கேள்வுகளைத் தொடர்ந்து ஶூபார்ஶக்காரங்கள் ஶூபார்ஶ நடத்துநடத்தி. (10:3)

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفُعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

அவன்று அவனவாட்டிப்பகாரமல்லதை அவன்றியடுக்கலை ஶூபார்ஶ நடத்தானாக்கள்? (2:255)

அல்லாஹுவினை அவனம்திப்பகாரம் செய்யுந ஶஹானத்து (ஶூபார்ஶ) எதிகலையும் அவனை கூடாதையுடையதை ஶூபார்ஶயல். அவன் புரிமை ஒரு ஶூபார்ஶக்காரமில். பிரத்துத அவன்று அவனம்திப்பகாரம் ஶூபார்ஶ செய்யுநவர் மாத்தமாளைத்து.

ஒன்று தரம் ஶூபார்ஶக்காரம் தமிலுடை வழக்கான வழக்கான வழக்காரர்கள். ஓன்று ஒரு பகாஜியுடையும் மட்டும் ஒரு அடிமயுடைமுள்ளது.

பகாஜியுடை ஶஹானத்தினை அல்லாஹு தலைக்கைகளைத்து. காரணம் அவன் தொடர்ந்து பகாஜியுமில். ஏனான்கி கற்பனப்பகாரம் செய்யுந அடிமயுடை ஶஹானத்து அவன் சப்பிரீகரிக்கையும் செய்து. அவன்று அவனம்தி கிடிய கேள்வுகளைத் தன்று ரகசிதாவினை முற்காண்டு அவர் ஶஹானத்து செய்யுக்கையில். அமவா அல்லாஹு அவரோடு பரியு: “நினைஶ் ஊனயிடை அதைக்கூடுதல் கார்யத்தில் ஶஹானத்து செய்தோலு.” அப்போல் அவர் ஶஹானத்து செய்யுந. அதைகொள்கை நடை ஶூபார்ஶக்காரம் அவனம்தி உலகின்னாவதை ஶஹானத்து கொள்கை ஏற்றுவும் கூடுதல் பிரயோஜனம் கிடுந ஸ்தூஷ்டி அல்லாஹுவினை மாத்து விஜிச்சு பொருளிக்கை தொலைத்திரை வகுக்கலைான். அதாயத் கிரக்குத்து ஶூலம்மாய தொலைத்திரை வகுக்கலைக்காரன். ஶிர்க்கின்று யாதொகை புலவுடையுமில்லாத அவரையான் அல்லாஹு தழுவ்திபேட்டுக் கூடுதல் அல்லாஹு பரியுன:

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا حَلَفُهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ حَشِّيَّتِهِ

مُشْفِقُونَ

അവരുടെ മുന്നിലുള്ളതും അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു. അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടവർക്ക് വേണ്ടിയല്ലതെ അവർ ശുപാർശ ചെയ്യുകയില്ല. അവരാകട്ടെ, അവനെപ്പറ്റിയുള്ള ദേഹത്താൽ നടുങ്ങുന്നവക്കാക്കുന്നു. (21:28)

يَوْمَٰٰ إِنْ لَّا تَنْفَعُ الْشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذْنَ لَهُ الْرَّحْمَنُ وَرَضَى لَهُ قَوْلًا

അനുഭവം പരമകാരണികൾ ആരുത്തിൽ അനുമതി നൽകുകയും, ആരുത്തിൽ വാക്ക് തൃപ്തിപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നവോ അവന്നില്ലാതെ ശുപാർശ പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല. (20:109)

ആർക്ക് വേണ്ടിയാണോ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നത്, അവരെ അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ടുകയും ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവർക്ക് അതിനാളുള്ള അവന്നേ അനുമതിയും ലഭിച്ച ശ്രേഷ്ഠവുമല്ലാതെ ഉപകാരപ്രദമായ ധാരാതാൽ ശുപാർശയും അവിടെ നടക്കുകയില്ല എന്നാണ് ഈ സുക്തങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നത്.

ശിർക്ക് ചെയ്യുന്നവരെ ഒരിക്കലും അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. അവരുടെ വാക്കുകളും അവൻ തൃപ്തിയല്ല. അവരുടെ കാരുത്തിൽ ശഫാഅത്ത് ചെയ്യാൻ ശുപാർശകൾ അവൻ അനവാദിക്കുകയുമില്ല. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ള ശഫാഅത്തിനെ രണ്ടു കാരുങ്ങളുമായി അവൻ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അമുഖം ശുപാർശ ചെയ്യപ്പെടുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അവന്നേ തൃപ്തിയും, ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവർക്ക് അതിനായുള്ള അനുമതിയും. ഈ രണ്ട് കാരുങ്ങളും ഇല്ലാത്തിട്ടേതാളം ശഫാഅത്ത് നടക്കുകയില്ല.

കാരുങ്ങളില്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണ്. അതിൽ ധാരാതാരാർക്കണ് ഒരു പങ്കിലും എന്നതാണ് ഇതിലടങ്കിയിട്ടുള്ള യുക്തിരഹസ്യം. സ്വാഖ്യികളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെയുടുക്കൾ ഏറ്റവും ഉൽക്കുഷ്ടങ്ങളും മാനുഷ്യം ഉന്നതമായം അവന്നേ അപിയാകളും സമീപസ്ഥരായ മലക്കളുമാണ്. അവർ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകൾ മാത്രമാണ്. അവനെ മുൻകടന് സംസാരിക്കുവാനോ പല്ലതും ചെയ്യുവാനോ അവർ മുതിരുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശമോ അനുമതിയോ കൂടാതെ അവരാൽ ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ല. ഒരാൾക്കും മറ്റൊരാർക്കുവേണ്ടി ധാരാതാനും ഉടമപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെ വിയാമത്ത് നാളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും. അതിനാൽ അവരെ കൊണ്ട് വല്ലവരും ശിർക്ക് ചെയ്ത് ആരാധനകൾ അവർക്ക് അർപ്പിക്കുകയും അവരെ തങ്ങളുടെ ശുപാർശകരായി കാണുകയും ചെയ്താൽ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചും അവനോടുള്ള കടമകളുകൾക്കിച്ചും ജനങ്ങളുടെ കുട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും അജ്ഞനരായിരിക്കും അവർ. അവർ വിചാരിക്കുന്നത് പോലെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ഈ മഹാത്മകൾക്കുപോലെ അവർ ഏകില്ലും ഇവരുടെ ശുപാർശക്കാരാവുകയില്ല തന്നെ. ഈത് അസംഭവ്യവും അബവു ജഡിലവുമാണ്. കാരണം സർവ്വ ശക്തിയും അതുന്നന്തരമായാണ് അല്ലാഹുവിനെ സ്വാഖ്യികളായ രാജാക്കന്മാരോടും നേതാക്കന്മാരോടും തുല്യപ്പെടുത്തലാണിത്. അവരുടെയുടുക്കൾ സ്ഥാനവും പദവിയുമുള്ള ഒരാളെ കൂടു പിടിച്ച് കാരുങ്ങൾ നേടുന്നത്‌പോലെ അല്ലാഹുവിന്റെയുടുക്കൾ നടക്കുകയില്ല. ഈ അപകടകരമായ തുലനപ്പെടുത്തലിലും തന്നെയാണ് വിഗ്രഹാരാധകൾ വിഗ്രഹാരാധന നടത്തിയതും മുർത്തികകൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ രക്ഷകരാരെയും ശുപാർശകരെയും അവരോധിച്ചതും.

ദുർഘാവിലെ ശുപാർശയും പരലോകത്തെ ശുപാർശയും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം സ്വാഖ്യാവും സ്വാഖ്യികളും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം പോലെയാണ്. സ്വാഖ്യികളുടെ അടുക്കലുള്ള ശുപാർശകൾ അവരുടെ പങ്കാളികളും സഹായികളുമാണ്. ഒരുപേരും രാജാക്കന്മാരുടെയും നേതാക്കന്മാരുടെയുമൊക്കെ നിലപിന്തപു പോലും ഇത്തരത്തിലുള്ളവരെ കൊണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാക്കേ തന്നെ അവരുടെ ശുപാർശകൾ അങ്ങനെയങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കിക്കാനുവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ പുർണ്ണ സംസ്കാരത്തിലെയോടെയെല്ലക്കിലും ഇത്തരം ശുപാർശകൾ അവർക്ക് സ്വീകരിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു.

എന്നാൽ ധാരാതാവിധേയനയും മറ്റൊരാളെ ആശയിക്കേണ്ടതില്ലാതെ നിരാഗ്രയനും മറ്റല്ലാവരുടെയും ആശയവുമായിട്ടുള്ള സർവ്വ ശക്തിനായ അല്ലാഹുവിനെ

സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ളവരോക്കയും അവന്റെ സ്വഷ്ടികളും അടിമകളുമാകനും.അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് വിധേയമായിരക്കാണും അവരെക്കയും ചരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവരെ ഒന്നടക്കം അവൻ നശിപ്പിച്ചു കഴിത്തൊൽ പോലും അവന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നും അധികാരത്തിൽ നിന്നും അതുല്യ പ്രതാപത്തിൽ നിന്നും യതൊന്നും കാഡ്യുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

لَقَدْ كَفَرَ الظَّالِمُونَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنْ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلَهُ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا تَحْكُمُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
٤٩

മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹ് തന്നെയാണ് അല്ലാഹു എന്ന് പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വാസികളായിരിക്കുന്നു. (നബിയെ,) പറയുക: മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹിന്നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിന്നെയും, ഭൂമിയിലുള്ള മുഴുവൻ പേരെയും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവന്റെ വല്ല നടപടിയിലും സംശയിനും ചെലുത്താൻ ആരക്കാണ് കഴിയുക? ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവകിടയിലുള്ളതിന്റെയും എല്ലാം ആധിപത്യം അല്ലാഹുവിന്നതെ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സ്വഷ്ടിക്കുന്നു. അല്ലാഹു എത്ര കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവന്നതെ. (5:17)

വുർആൻ സുക്തങ്ങളിൽ എറ്റവും ശ്രദ്ധംമായ ആയതും കർസിറ്റിലുടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതും ഇപ്പോൾ മാറ്റാൻ.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُ الْقَيُومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا
يَؤُدُّهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
٢٥٥

അല്ലാഹു - അവന്നല്ലാതെ ദൈവമില്ല. എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ. മധ്യകമോ ഉറകമോ അവനെ ബാധിക്കുകയില്ല. അവന്റെതാൻ ആകാശഭൂമികളിലുള്ളതെല്ലാം. അവന്റെ അനവാദപ്രകാരമല്ലതെ അവന്റെയടുക്കൽ ശൃംഗാർ നടത്താനാണെങ്കിൽ? അവരുടെ മുന്ദിലിള്ളതും അവർക്ക് പിനിലിള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു. അവന്റെ അറിവിൽനിന്ന് അവനിച്ചുകൂടിക്കുന്നതല്ലാതെ (മരുബന്ന്) അവർക്ക് സുക്ഷ്മമായി അറിയാൻ കഴിയില്ല. അവന്റെ അധികാര പീഠം ആകാശവ്ലൂമികളെ മുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാകനു. അവയുടെ സംരക്ഷണം അവൻ ഒരു ഭാരമുള്ളതല്ല. അവൻ ഉന്നതനും മഹാനമായെ.

അല്ലാഹു പറയുന്നു:

قُلْ لِلَّهِ الْشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
٤٤

പറയുക: അല്ലാഹുവിനാകനും ശൃംഗാർ മുഴുവൻ. അവന്നാകനും ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ആധിപത്യം. പിനീട് അവകലേക്ക് തന്നെയാകനും നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതും.(39:44)

ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും പരിപൂർണ്ണ അധികാരവും ആധിപത്യവും അല്ലാഹുവിനാണ് അവൻ അറിയിക്കുന്നു. അതിന്റെ അനിവാര്യതയാണ് ശുപാർശയുടെ പൂർണ്ണ അധികാരവും അവൻ മാത്രമാണ് എന്നത്. അവൻ അനമതി കൂടാതെ ഒരാൾക്കും അവന്റെയടുക്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പ്രത്യേത അപരാജം അവന്റെ പങ്കാർലു. അവൻ യാതൊരു പങ്കാതമില്ല. പ്രത്യേത അപരാജയും അവന്റെ അടിമകൾ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ദുന്തയാവിലെ ശുപാർശകൾ അതു പോലെയില്ല.

അപ്പോൾ അല്ലാഹു പരിഗുഖ വുർആനിലൂടെ നിഷ്ഠയിച്ച ശുപാർശ (ശഫാതത്ത്) എത്തെന്ന് പ്രക്രമമായി. അതായത്, ജനങ്ങൾ പരസ്പരം നടത്തുന്നതും അവർക്ക് പരിചയമുള്ളതുമായ പങ്കാളികളുടെ ശുപാർശ. അതിനാൽ ചിലയിടങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ശുപാർശയെ നിങ്ങപാധികമായി മാത്രത്തിൽ നിഷ്ഠയിച്ചതായി കാണാം. അമ്പാ മനഷ്യർ പരസ്പരം പരിചയിച്ച തരതിലുള്ള ധരതാരു വിധ ശുപാർശയും പരലോകത്ത് നടക്കുകയില്ല. എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ ശൈലി. എന്നാൽ മറ്റു ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവന്റെ അനമതിയോടെയല്ലാതെ ശുപാർശകൾ ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്ന് ഉപാധികളോടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ ശുപാർശ വാസ്തവത്തിൽ അവന്റെതാണ്. കാരണം അവനാണ് അതിന് അനമതി നൽകിയത്. അവനാണ് സീക്രിക്കേറും. ശുപാർശ ആർക്കു വേണ്ടിയാണോ അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും അവനാണ്. ശഫാതത്തിന് അർഹമായ കർമ്മങ്ങൾക്കും വാക്കുകൾക്കും അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചതും അവൻ തന്നെ.

ശുപാർശകൾ ആശയമായി സീക്രിച്ചവൻ ബഹുദൈവാരാധകൻ (മുർത്തികൾ) ആയി. അവൻ അവരുടെ ശുപാർശ ഉപകരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഏകനായ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം തന്റെ ആരാധ്യം പ്രതീക്ഷയും ആശയവുമായി സീക്രിക്കേറും, അവനെ മാത്രം ഭ്യപ്പെടുന്നു, അവനെ അങ്ങേയറ്റം സ്വന്നേഹിക്കുന്നു, അവനിലേക്ക് അവനിഷ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുഖേന അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, അവൻ തൃപ്തി കാംക്ഷിക്കുകയും, അവന്റെ അതുപതികളിൽ നിന്ന് പരമാവധി അകലുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ധമാർമ്മ മുവഹിദിനാണ് (ഏകദേശവാരാധകൻ) പരലോകത്ത് ശഫാതത്ത് ലഭിക്കു. അവന്റെ കാര്യത്തിലാണ് അല്ലാഹു ശുപാർശകൾ (ശഫാതത്തിന്) അനമതി നൽകുക. അല്ലാഹു പറയുന്ന:

﴿أَمْ أَتَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْلَمُونَ﴾

അതിലും, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ ശുപാർശക്കാരെ സീക്രിച്ചിരിക്കുകയാണോ? പറയുക: അവർ (ശുപാർശകാർ) യാതൊന്നും അധിനിപ്പിക്കുന്നതുകയോ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും (അവരെ ശുപാർശകാരാക്കുകയോ?) (39:43)

﴿قُلْ لِلَّهِ الْشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُرْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾

പറയുക: അല്ലാഹുവിനാകനു ശുപാർശ മുഴുവൻ. അവനാകനു ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ആധിപത്യം. പിന്നീട് അവകലേക്ക് തന്നെയാകനു നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നുന്നത്. (39:44)

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَوْنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُتَّسِعُونَ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, അവർക്ക് ഉപദേശമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാത്തതിനെ അവർ ആരാധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവർ(ആരാധ്യർ) അല്ലാഹുവിൻ്റെയടുക്കൾ തങ്ങൾക്കുള്ള ശുപാർശക്കാരാണ് എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. (നബിയേ,) പറയുക: ആകാശങ്ങളിലോ ഭൂമിയിലോ ഉള്ളതായി അല്ലാഹുവിനറിയാത്ത വല്ല കാര്യവും നിങ്ങളുവന് അറിയിച്ചു കൊടുക്കുകയാണോ? അല്ലാഹു പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നെല്ലാം എത്രയോ പരിശുള്ളം ഉന്നതനമായിരിക്കുന്നു (10:18).

ശുപാർശകൾ ആരാധ്യരായി സ്വീകരിച്ചവർ ബഹുദേവാരാധകൾ (മുശ്രിക്കകൾ) ആണെന്നും അവർക്ക് ശഫാഅത്ത് ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നും അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. പ്രത്യൃത അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടും, തൃപ്തിയോടും കൂടി മാത്രമേ പരലോകത്ത് ശഫാഅത്ത് ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

ഈ സംഗതി ശരിയായ വിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ അല്ലാഹു തഹമീവ് ചെയ്ത ആളുകൾക്ക് തഹമീറിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും ധാമാർമ്മം വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു സ്ഥിരീകരിച്ച ശഫാഅത്തും നിഷ്ഠയിച്ച ശഫാഅത്തും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം അവർക്ക് വ്യക്തമാക്കാം.

“അല്ലാഹു ആർക്ക് പ്രകാശം നൽകിയിട്ടില്ലയോ, അവന് യാതൊരു പ്രകാശവുമില്ല.”

(അല്ലാമ ഇബ്രഹിം(ഒ)ന്റെ “ഇഗാമത്തുല്ലഹഫാൻ” എന്ന ശന്മത്തിൽ നിന്ന്)

വിവർത്തനം : ശമീർ മദീനി